

tekst
GRZEGORZ BROŻEK
redaktor wydania

W czasie deszczu dzieci się nudzą, to ogólnie znana rzecz – pisał Jeremi Przybora, a śpiewał Kabaret Starszych Panów. Rzecz w tym, że nudzą się też często po szkole, o ile nie mają zorganizowanego czasu na odrabianie lekcji, rozrywkę, trochę sportu, spotkania z rówieśnikami. Całe szczęście, że rodzicom pomagają rozwijające się świetlice środowiskowe, w tym także prowadzone przez Kościół. Piszemy o nich na str. IV i V. Przypilnują, zaopiekują się, pomogą w lekcjach. Dla wielu to jak drugi dom.

Diecezjalne Święto Chleba w Brzesku

Pokarm życia

Modlitwa Pańska i słowa „**chleba naszego powszedniego daj nam**” rozbrzmiały szczególnie mocno podczas uroczystości w Brzesku.

Przez dwa dni: 3 i 4 września świętowano X Diecezjalne Święto Chleba i jubileusz 60-lecia Cechu Rzemieślników oraz Małych i Średnich Przedsiębiorców brzeskich. Była część muzyczna, zabawy dla dzieci, loteria fantowa, z której dochód przeznaczono na pokrycie kosztów remontu kościoła św. Jakuba. Najważniejszym punktem obchodów była wspólna modlitwa. – To nasze dziękczynienie za dar chleba powszedniego i eucharystycznego. Dziękujemy także Bogu, za przyczyną patrona naszego mia-

Wyroby piekarnicze zachwyciły oczy, a potem również podniebienie

sta św. Jakuba, za uchronienie nas od wszelkich klęsk żywiołowych – mówi ks. Józef Drabik, dziekan brzeski. Eucharystii przewodniczył bp Wiesław Lechowicz. – Mimo niesprzyjającej pogody tegoroczne plony są dorodne, o czym można dzisiaj się przekonać. Niech błogosławieństwo Boże spo-

cznie na tym chlebie i owocach waszej pracy – mówił biskup. Podczas uroczystości, w mieście leżącym na via Regia, nie zabrakło również akcentów jakubowych. Po raz pierwszy przyznano medal św. Jakuba, który otrzymali: bp W. Skworec, burmistrz G. Wawryka oraz państwo Kuralowie. **ak**

Z krzyżem na szczyt Kożucha

WIEŁOGŁOWY, 31 SIERPNIA. W nabożeństwie Drogi Krzyżowej wzięło udział kilkaset osób

Biskup Andrzej Jeż poświęcił 31 sierpnia drogę krzyżową wiodącą od kościoła w Wielogłowach na szczyt góry Kożuch. Na kilkukilometrowej trasie wielkie granitowe kamienie z tablicami wyznaczają poszczególne stacje. – Przygotowaliśmy je w 30. rocznicę śmierci i 110. rocznicę urodzin ks. prymasa Stefana Wyszyńskiego. Są też świadectwem wiary nas, ludzi współczesnych – mówi ks. Kazimierz Starzec, proboszcz parafii Wielogłowy. W czasie uroczystości uczestnicy nabożeństwa modlili się m.in. za ofiary II wojny światowej, poległych w wyniku napaści hitlerowskiej i sowieckiej armii w 1939 roku. Na pierwszej stacji umieszczono słowa Prymasa Tysiąclecia: „Gdy mam Boga, mam wszystko. Warto wszystko oddać, aby Boga zachować”.

Najmniejszym się podoba

NOWY SĄCZ. Pod koniec sierpnia bp Wiktor Skworc poświęcił przedszkole, które uruchomiły w swym klasztorze siostry niepokalanki. W ciągu roku wyremontowano i zaadaptowano pomieszczenia placówki o prawdopodobnie najlepszych warunkach dla dzieci w mieście. Do przedszkola będzie chodziło 93 dzieci. Każda grupa będzie mieć do dyspozycji dwie własne sale, poza tym obszerny ogród zakonny. Remont odbył się w rekordowym tempie jednego roku. – Wychowanie to zawsze jedno z najważniejszych

GRZEGORZ BROŻEK

szych zadań dorosłych. Cieszę się, że to przedszkole będzie wspierać rodziców w tym tak ważnym dziele – mówił bp Wiktor Skworc. **gb**

Nasze Termopile

RADŁÓW. W całym regionie upamiętniono 72. rocznicę napaści hitlerowskiej na Polskę. 4 sierpnia w Radłowie odbyły się rocznicowe obchody bitwy radłowskiej. Pod pomnikiem poległych we wrześniu 1939 roku złożono kwiaty, a na cmentarzu na kwaterych wojskowych odprawiono Mszę św. – Ofiara naszych przodków musi być dla nas dziedzictwem i czytelnym wezwaniem do odpowiedzialnego kształtowania naszej ojczyzny, według wartości, którą i oni byli wierni do końca, do śmierci – mówił w czasie Eucharystii ks. Janusz Maziarka, proboszcz radłowski. W 1939 r. 7 i 8 września rozegrały się krwawe walki o mia-

GRZEGORZ BROŻEK

W uroczystościach wziął udział m.in. jedyny żyjący żołnierz bitwy radłowskiej płk Mieczysław Herod (z lewej). Obok płk Zdzisław Baszak

sto i przeprawę na Dunajcu. 7 września w miejscowej szkole heroicznie broniło jej zabarykadowanych 13 żołnierzy, którzy walczyli do śmierci przeciw miazdzącej sile niemieckiego wojska. **gb**

Serce Ruchu

KROŚCIENKO. Zawiązaniem wspólnoty w kościele parafialnym rozpoczął się 3 IX Diecezjalny Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie, który w roku 225-lecia diecezji był również jubileuszowym spotkaniem oazowiczów. – Chcemy podziękować za to, co otrzymaliśmy i na nowo zaczerpnąć świeżości i sił, modląc się u grobu sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego oraz umocnić w sobie świadomość, kim jesteśmy i co powinniśmy dać Kościołowi i światu – mówią uczestnicy. Najważniejszym punktem spotkania była Eucharystia, której przewodniczył bp Andrzej Jez.

MARTA WIDEL

Na jubileuszowe spotkanie przyjechały całe rodziny oazowiczów

Niepokalankom udało się stworzyć nadzwyczaj dobre warunki

Wspieramy chorych

BOCHNIA. Już 18 września o 18.00 w Oratorium św. Kingi w odbędzie się niezwykle aukcja prac plastycznych wybitnych polskich artystów, która wspomże chorych będących pod opieką hospicjum domowego im bł. Edmunda Bojanowskiego. – Oprócz dotychczasowych darczyńców wsparli nas w tym roku m.in. prof. Lilla Kulka z ASP w Krakowie, prof. Jadwiga Wiszniewska-Domańska z Łodzi i wielu innych. Do wylicytowania będzie m.in. platynowa płyta grafika Damiana Styryna za album zespołu „Raz, Dwa, Trzy” – mówi Piotr Serwatka, z hospicjum w Bochni. Prace można oglądać do 17 września w bibliotece przy ul. Mickiewicza 5. **gb**

Dziękujemy

CARITAS. Prawie 930 tys. zł otrzymała Caritas naszej diecezji z 1 proc. podatku. To kwota o 12,5 proc. wyższa niż w ubiegłym roku. – Bardzo dziękujemy za ten wielki dar. Dzięki tym funduszom jeszcze skuteczniej będziemy mogli pomagać chorym i efektywniej prowadzić nasze placówki. Ta kwota pokazuje, że rośnie liczba podatników, którzy decydują się przekazać swój 1 proc. podatku – mówi ks. Ryszard Podstołowicz, dyrektor. Wielką wrażliwością wykazali się również nasi diecezjanie podczas ostatniej zbiórki na rzecz Afryki, dla której udało się zebrać aż 750 tys. złotych. **js**

GOŚĆ TARNOWSKI
tarnow@gosc.pl

ADRES REDAKCJI: 33-100 Tarnów,
ul. Katedralna 1
TELEFON/FAKS (14) 626 15 50
REDAGUJĄ: ks. Zbigniew Wielgosz
– dyrektor oddziału,
Grzegorz Brożek, Joanna Sadowska

Diecezjalne Studium Rodziny

Najpierw dla siebie

Rozmowa
z **Joanną Dubiel**,
doradcą rodzinnym
– o wiedzy,
którą warto zdobyć.

GRZEGORZ BROŻEK: – Ile wiedzy udaje się przekazać narzeczonym w trakcie trzech obowiązkowych wizyt przed ślubem w poradni rodzinnej?

Joanna Dubiel jest absolwentką DSR z 2008 roku

JOANNA DUBIEL: – Tyle, ile trzeba. Program wizyt to abecadło związane z życiem małżonków, prokreacją, metodami planowania rodziny. Zajście w ciążę w dzisiejszych czasach nie jest proste. Dziś płodność kobiety to jest 6 do 12 godzin w ciągu jednego dnia w całym cyklu. To bardzo mało. Wpływ mają na to różne czynniki, zdrowotne, cywilizacyjne, etc. Ale korzystając z przekazywanej wiedzy, można w prosty sposób wyliczyć, kiedy przypada najlepszy moment na prokreację.

Uczycie tego narzeczonych w poradniach?

– Oczywiście, choć oni często zainteresowani są tylko zaliczeniem obowiązkowych wizyt. Niestety, jako małżonkowie, jeśli mają problemy, rzadko wracają do poradni.

Może woleliby sami zgłębić temat?

– Bardzo dobrym rozwiązaniem dla zainteresowanych jest Studium Rodziny. Przede wszystkim korzyści odnosi się w osobistym życiu. Sama tego doświadczam. Zajęcia dają solidną wiedzę nie tylko o naturalnych metodach rozpoznawania płodności, naprotechnologii, ale także o porodzie, karmieniu piersią i wielu istotnych zagadnieniach. Przede wszystkim zatem warto studium zrobić dla siebie. Nie każdy absolwent musi potem udzielać się w poradni rodzinnej. Z mojego roku czyni to może 20 proc. tych, którzy ukończyli zajęcia. Ale korzyść odnieśli wszyscy. ■

15 X w Nowym Sączu rozpoczyna się kolejna edycja Diecezjalnego Studium Rodziny. Zajęcia będą odbywały się w każdą 3. sobotę miesiąca od 9.30 do 15. Zapisy do 7 X przyjmuje Wydział Duszpasterstwa Małżeństwa i Rodzin, tel. 14 631 73 60.

Maryjny rok na zawadzkim wzgórz

Mamy „tylko” Matkę

Wielki Odpust w sanktuarium maryjnym w Zawadzie kończy się 11 września. Jednak święto trwa tam cały rok.

Zartuję czasami, że mamy 14 odpustów. W lipcu na MB Szkaplerznej, ten wrześniowy – na Narodzenie NMP i w każdą pierwszą sobotę miesiąca, kiedy na drożki różańcowe o 15.00 przyjeżdża do nas nawet 4 tysiące pielgrzymów

– mówi ks. Józef Książek, kustosz sanktuarium. W tym roku odpust jest obchodzony w 220. rocznicę istnienia parafii. Matka Boża część na zawadzkim wzgórz odbiera już jednak od ponad 400 lat. – Historycznie nasz obraz to drugi koronowany wizerunek Maryi w diecezji i jeden z nielicznych ozdobiony koronami papieskimi – dodaje ks. J. Książek. Czczony był już w XVI wieku, pod koniec którego właściciele dóbr – Ligęzowie – aby udośćnić obraz do kultu, przenieśli go z zamku do specjalnie wybudowanej kaplicy, w której trzeba było już w 1616 roku zainstalować aż trzech kapłanów dla opieki nad licznie napływającymi pielgrzymami. Po następnych 40 latach trzeba było budować kościół, bo kapliczka okazała się dalece niewystarczająca. W 1791 roku erygowano tu parafię. – Nie mamy cudownego źródła, kamienia, ani nic podobnego. Jest tylko Maryja, dlatego postrzegamy kult Matki Bożej jako bardzo naturalny, niczym nie wspomagany – mówi kustosz. – Pewne są sława, cześć i cuda tego obrazu – pisał papież Pius X w bulli wydanej w 1913 roku, pozwalającej koronować wizerunek zawadzki. **gb**

Obraz Maryi w Zawadzie czczony jest od ponad 400 lat

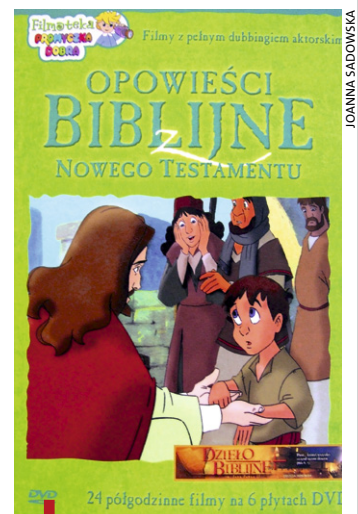
Historia Zbawienia na DVD

Ścieżka do Boga

Prace nad ich powstaniem trwały kilkanaście lat. Efektem są ciekawe i dynamiczne opowieści, które mogą sprawić, że dziecko pokocha Biblię.

Historię o Janie Chrzcicielu rozpoczyna się animowana seria „Opowieści biblijnych Nowego Testamentu”, których wydawcą jest „Promyczek”. To nowość na naszym rynku, nad którą pracowano przez 17 lat w amerykańskiej wytwórni filmowej NAST. – W realizacji polskiej wersji językowej wzięło udział blisko 50 aktorów, m.in. K. Kolberger, R. Pazura, J. Zelnik – wylicza ks. Andrzej Mulka, dyrektor wydawnictwa. Owoc ich pracy to 24 półgodzinnych filmów DVD, opowiadających historię Nowego Testamentu, począwszy od Jana Chrzciciela, poprzez życie i działalność Jezusa, aż po nauczanie Pawła. – Jako wydawnictwo katolickie dołożyliśmy starań, aby filmy nie budziły wątpliwości co do zgodności z nauczaniem Kościoła – dodaje ks. Mulka. Spotkały się one z bardzo pozytywną oceną ks. prof. Michała Bednarza, biblisty. – To doskonałe wprowadzenie w świat Biblii – podkreśla ks. Bednarz. Filmy adresowane są

do przedszkolaków i uczniów klas I-III. Mogą być zarówno pomocą w katechezie, jak i upominkiem dla dziecka. Można je kupić m.in. w sklepie „Promyczek”: www.sklep.promyczek.pl. Dla czytelników mamy komplet płyt DVD. Otrzyma je osoba wylosowana spośród tych, którzy zadzwonią do naszej redakcji 12 IX, w godz. od 10.15, do 10.30, tel. 14 626 15 50. **ak**

Opowieści biblijne to sześć płyt DVD i 12 godzin oglądania

Drogowskaz na ży

ŚWIETLICE PARAFIALNE.

Dla wielu dzieci to drugi dom.

Tu czują się bezpiecznie, mogą liczyć na wsparcie i pomoc w każdej sytuacji.

tekst

JOANNA SADOWSKA

joanna.sadowska@gosc.pl

Ostatnie dni wakacji. W świetlicach parafialnych światło pali się niekiedy do późnych godzin wieczornych. Mimo że nie ma tam jeszcze dzieci, życie tętni na całego. Wolontariusze odkurzą dywany, myją okna, wycierają kurze. W świetlicy przy parafii św. Maksymiliana w Tarnowie pracę tę wykonują wychowankowie. Piotruś umył mopem wszystkie drzwi, a starsze dziewczyny okna. Pracy dużo, ale radości jeszcze więcej, bo ich działanie ma cel. – Dla dzieci to drugi dom – mówi ks. Piotr Grzanka, zastępca dyrektora Caritas Diecezji Tarnowskiej, która przy sześciu parafiach prowadzi świetlice „Lumen”, co oznacza światło. – Bo celem naszych świetlic jest wnoszenie w życie dzieci i młodzieży ciepła, radości i miłości, udzielanie potrzebnego

wsparcia i ukazywanie dobrych dróg życia – dodaje ks. Piotr.

Dla ducha i ciała

Rozpoczyna się kolejny rok szkolny. Do świetlicy „Lumen” przy parafii NSPJ w Tarnowie zaglądają pierwsze dzieci, którym skończyły się już lekcje w szkole. Przychodzą też wolontariusze. Zanim dzieci wypakują książki i zeszyty, opiekunowie przygotowują dla nich posiłek. – Staramy się urozmaicać jedzenie. Raz są więc racuchy, a kiedy indziej zupa, jajecznicza, makaron, naleśniki czy kanapki – wylicza Bożena Bielecka, kierownik i wychowawca świetlicy. Do placówki uczęszcza 30–40 dzieci i młodzieży w wieku od 6 do 16 lat. Pochodzą oni z rodzin dysfunkcyjnych, zagrożonych patologiami społecznymi, ubo-

gich materialnie. Zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku, w godz. od 14.00 do 18.30. Plan dnia, a raczej popołudnia, uzależniony jest od pogody. – Bo gdy jest słońce, nie siedzimy w świetlicy, ale idziemy np. do parku, przecież tam też można odrabiać zadania domowe – dodaje pani Bożena. Prowadzone zajęcia profilaktyczno-wychowawcze połączone są z warsztatami służącymi kształtowaniu prawidłowych postaw interpersonalnych, zdobyciu umiejętności odróżnianiu dobra i zła oraz radzenia sobie w trudnych sytuacjach. Dla dzieci organizowane są też zajęcia sportowe, rozgrywki, turnieje, oraz pomoc psychologiczno-pedagogiczna.

Drzwi i serce na oścież

Od kilkunastu lat świetlice dla dzieci i młodzieży prowadzi też Sto-

Wychowankowie świetlicy w Brzesku wraz z instruktorami Maltańskiej Służby Medycznej po wakacyjnym szkoleniu z zakresu ratownictwa

cie

warzyszenie Rodzin Katolickich naszej diecezji. – Wspierając rodziny, musimy również dbać o dzieci, by nie pobłądziły one na swej drodze do dorosłego życia – mówi Stanisław Klimek, prezes zarządu SRK. Codziennie, do świetlicy przy parafii bł. Karoliny w Tarnowie, przychodzi 20 dzieci. – Panuje u nas zasada otwartych drzwi. Uczestnictwo jest dobrowolne i bezpłatne, a dzieci pochodzą zarówno z rodzin mających problemy wychowawcze, jak i z tzw. dobrego środowiska – informuje Maria Stec, wychowawczyni w świetlicy, prezes SRK przy parafii bł. Karoliny. Oprócz nauki dzieci rozwijają tu swoje zainteresowania. Organizowane są spotkania plastyczne, wokalne, językowe, komputerowe, sportowe, taneczne. Uczestniczą też w zajęciach rehabilitacyjnych, logopedycznych, pogadankach z różnych dziedzin. – Zapewniamy też dzieciom posiłki, a jeśli widzimy, że w rodzinie dzieje się coś złego, to pomagamy im m.in. poprzez dostarczenie żywności unijnej, którą dystrybuujemy w ramach programu PEAD – dodaje pani Maria.

Zajęcia dydaktyczne prowadzone przez wolontariuszy to jedna z głównych form działalności
PONIŻEJ:
Wychowankowie świetlicy parafialnej u Maksymiliana w Tarnowie chętnie włączają się w prace porządkowe

Nie samą matematyką

1 grudnia 1997 roku przy parafii pw. NMP Matki Kościoła i św. Jakuba w Brzesku zainaugurowała swą działalność świetlica profilaktyczno-wychowawcza. Obecnie to placówka dziennego wsparcia dla dzieci i młodzieży prowadzona przez parafię. – Naszymi wychowankami jest kilkanaścioro uczniów szkół podstawowych i gimnazjów z Brzeska, którzy przychodzą tu po szkole, odrabiają zadania, jedzą, bawią się, grają na komputerach, oraz ponad dwadzieścioro uczniów wszystkich brzeskich szkół średnich, którzy mają korepetycje z matematyki. Zresztą na te zajęcia przyjeżdżają też uczniowie gimnazjów i szkół podstawowych z okolicznych wiosek – mówi Joanna Solak, kie-

rownik świetlicy. – Okresami przeżywamy tu prawdziwe obłędzenie, szczególnie przed wywiadówkami – dodaje z uśmiechem. Oprócz nauki jest też zabawa i rozwijanie pasji, jak choćby kursy fotograficzne, plastyczne, didżejskie. Świetlica działa też w ferie i wakacje. – W zimie był turnus rehabilitacyjny w Kopalni Soli w Bochni, a w lecie zajęcia plastyczne, taneczne. Ponadto, maltańczycy z Tarnowa pokazali dzieciom, jak udzielać pierwszej pomocy, chodziliśmy też na basen i mieliśmy plener fotograficzny na łonie przyrody – wylicza J. Solak.

Pomocna dłoń

Świetlice parafialne pełnią ważną rolę w życiu swych wychowanków. Są miejscem spotkań,

przyjaźni, zabawy, gdzie dzieci i młodzież uczą się, jak wykorzystywać twórczo wolny czas. – To tu znajdują duchową opiekę, potrzebną pomoc, moralne wsparcie i inspiracje do rozwijania talentów. Uczą się podejmowania dojrzałych decyzji oraz odpowiedzialności za siebie i swoją przyszłość – wylicza ks. Piotr Grzanka. Patrząc na ofiarną pomoc wolontariuszy – zarówno świeckich, jak i kleryków tarnowskiego seminarium, którzy z wielkim oddaniem pomagają dzieciom, uczą się też wrażliwości. A że nauka nie idzie w las, widać choćby w brzeskiej placówce. Wielu byłych wychowanków wraca do świetlicy, by już jako wolontariusze pomagać młodszym kolegom. ■

■ R E K L A M A ■

grupa
APTEKI
 curate

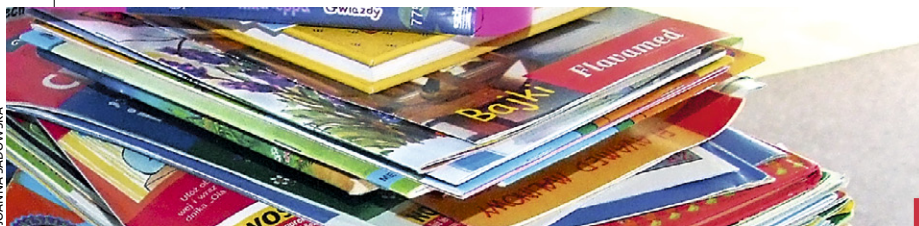
APTEKA
 całotygodniowa
 Przy Moście

Nowy Sącz
 ul. Lwowska 17
 tel. 18 441 25 14

APTEKA
 Lubelska

Pilzno
 ul. Legionów 28
 tel. 14 672 19 83

dla chorego, dla zdrowego, dla każdego

Zbiórka książek dla chorych dzieci

Podaj dalej

Bajki to zaczarowany świat, do którego chętnie wstępują wszystkie dzieci, szczególnie te, które na co dzień walczą z chorobą.

Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie prowadzi zbiórkę książek, filmów i gier dla małych pacjentów Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego w Prokocimiu. – Nie mają oni wielu powodów do radości. Choroba izoluje ich od kolegów i rodzin, zmuszając często do długotrwałego przebywania w szpitalu. Chcemy podarować

im trochę radości – mówi Joanna Sieradzka, rzecznik prasowy wojewody małopolskiego. Akcja potrwa do końca miesiąca, a pojemniki na zabawki – zarówno nowe, jak i używane, ale w dobrym stanie, znajdują się w delegaturach MUW w Tarnowie, al. Solidarności 5-9, i w Nowym Sączu, ul. Jagiellońska 52. Na podobny pomysł wpadli też pracownicy biblioteki w Bobrownikach Małych. – W ciągu kilku dni, razem z pracownikami filii w Mikołajowicach, Łętowicach i biblioteki w Wierzchosławicach zebraliśmy kilka pudeł książek i gier dla chorych dzieci z Prokocimia – mówi Dorota Kątra z Bobrownik Małych. – Cieszymy się, że był taki odzew i planujemy powtórzyć akcję w przyszłym roku – deklaruje. **js**

Dla chorego dziecka podarowana bajka to chwila radości, dla zdrowego – nauka wrażliwości i umiejętności dzielenia się

Koncert ewangelizacyjny w Mielcu

Zalogowani w Jezusie

Najstarsza pod kilkoma względami mielecka parafia jest młodsza niż się wydawało. Decyduje o tym nie metryka, a stan ducha.

W przeddzień nowego roku szkolnego grupa apostołska Mega-pozytywni zorganizowała imprezę zatytułowaną „Zalogowani w Jezusie”. – To ciąg dalszy naszych spotkań, kiedy sporo rozważaliśmy o zagubieniu młodych ludzi w sieci – mówi Wojtek Siebierański. W grupie łącznie jest blisko 50 osób. Przychoǳą nowi. – Ktoś z nas przyprowadza kolegę czy koleżankę. Tak się to dzieje. A są nowi, bo szukają sensu wielu wydarzeń w życiu. To jest wielka potrzeba – dodaje Kasia Ortyl. Spotkanie młodych zaczyna się Mszą św. Po niej na scenę

obok kościoła wchodzi znany z Przystanku Jezus zespół En-Gedi. Na placu w koncercie bierze udział grupa ponad 200, nie tylko młodych, mielczan. – Spotkania formacyjne prowadzą do Eucharystii, do spotkania z Jezusem, a konsekwencją tego jest agapa, pełne radości spotkanie z drugim człowiekiem, jak dziś. Doświadczenie wspólnoty młodego Kościoła jest bardzo ważne, kiedy można widzieć wokół innych, którzy też żyją wiarą, z którymi razem możemy się modlić – mówi ks. Paweł Furdyna, opiekun grupy. Mega-pozytywni nie chcą zatrzymywać się tylko na tym. – Jest w nas energia, chęć dzielenia się, więc ruszamy na początek z darmowymi korepetycjami w świetlicy – informuje Wojtek Siebierański. **gb**

Na Mszą św. i koncert przyszło kilkaset osób. W tym m.in. spora grupa młodzieży z Ziempiowa

Sanktuarium Matki Bożej w Okulicach

Grota narodzenia

Za rok o tej porze minie 50 lat od chwili, w której kardynał Wyszyński nałożył na skronie Maryi złote korony. Najbliższe miesiące to **czas intensywnych przygotowań do jubileuszu.**

– Grota za ołtarzem to miejsce, które wzmacnia odczucie bliskości Maryi – mówi ks. Roman Majoch

Koronacja w Okulicach odbyła się 8 września 1962 roku. Prymasowi Wyszyńskiemu towarzyszył bp Jerzy Ablewicz. Uczestnikiem uroczystości był również abp Karol Wojtyła. – Zaglądał do sanktuarium nieraz. W kronice zapisał, że MB Okulickiej „wiele zawdzięcza”. Ostatnio był tu tuż przed konklawe, na którym wybrano Jana Pawła I – opowiada ks. Roman Majoch, kustosz sanktuarium. W ostatnim czasie świątynia odzyskuje swój blask. Dzięki modlitwie, wielkim sercu i ofiarności wiernych, także środkom samorządowym, udało się całkowicie odnowić prezbiterium z głównym ołtarzem, w którym jest cudowny obraz MB Okulickiej. – To dar na zbliżający się jubileusz koronacji – dodaje ks. Majoch. Ołtarz oraz zlokalizowaną zaraz za nim, w tzw. obejściu, nową groty narodzenia NMP poświęcił 4 września bp Wiktor Skworec. Grota to miejsce niezwykle. – Nawiażuje do autentycznego miejsca z kościoła św. Anny w Jerozolimie. W naszej wystylizowanej grocie umieściliśmy kamień z tamtej groty oraz taką samą jak tam ikonę – pokazuje kustosz. Matka Boża w tajemnicy Narodzenia jest patronką kościoła w Okulicach. – Modlimy się tu za każde poczęte życie. Mamy też sygnały, że zanoszone tu przez małżonków prośby o potomstwo nie zostały bez odpowiedzi – mówi. **gb**

Festiwal
w Ciężkowicach

O Bogu granie

Różne style muzyki,
ale cel jeden –
uwielbienie Boga.

JOHANNA SADOWSKA

Tej imprezy w tym roku miało nie być. Na ciężkowickim rynku, gdzie przez 7 lat odbywał się festiwal „O Bogu granie przy św. Florianie”, trwa remont i trudno było znaleźć inne miejsce. – Chcieliśmy więc z niego zrezygnować, ale młodzież nie odpuściła i w ciągu

dwóch tygodni wszystko zorganizowaliśmy – mówi ks. Waldemar Jachymczak, dyrektor festiwalu. Muzyczne spotkanie odbyło się w ostatnią niedzielę sierpnia na terenach przykościelnych. Miejsca było niewiele, ale za to było bardziej rodzinie i swojsko. W tym roku

przed publicznością zaprezentowały się zarówno te znane, jak i trochę mniej rozpoznawane zespoły muzyczne. Śpiewały „Promyczki dobra”, „Elohim”, „Arcci”, „Cure my vanity”, „Pora wiatru”, „Ocean miłosierdzia”. – Poprzez muzykę wielbimy Boga, a gramy w zasadzie

„Promyczki
dobra”
najpierw
pięknie
zaśpiewały,
a potem same
się bawiły

wszystko, od spokojnych utworów, po reggae czy rock – dodaje Dawid Madej z Kąsnej Dolnej, członek zespołu „Ocean miłosierdzia”. Taki festiwal to świetna okazja do zaprezentowania młodych zespołów grających muzykę religijną. – Wydaje się, że jest coraz mniej imprez promujących muzyczne zespoły parafialne. Jest nawet opinia: jak nie grasz profesjonalnie, to się nie pokazuj, bo cię wyśmieją. Nic bardziej mylnego – oni naprawdę grają na dobrym poziomie, a jeśli jeszcze na dodatek śpiewają o Bogu, to tylko trzeba się cieszyć i ich wspierać – podkreśla ks. Jachymczak. Zabawę prowadzili wodzireje ledniccy z Brzeska, a GN patronował wydarzeniu. **js**

Odprawy
dla nauczycieli religii

Nie zgubić treści

Przed nowym rokiem szkolnym wszyscy katecheci z diecezji, kapłani, siostry zakonne i świeccy, a jest ich 1300, wzięli udział w tradycyjnych odprawach.

Spotkania te odbywają się każdego roku o tej porze. – Proponujemy wykłady dotyczące katechezy i wychowania. To z jednej strony formacja, z drugiej natomiast

GRZEGORZ BROZEK

odprawy te mają charakter organizacyjny i porządkowy – mówi ks. dr Bogusław Połec, dyrektor Wydziału Katechetycznego tarnowskiej kurii. Szczególnie w tym roku, po wprowadzeniu 3-letniego okresu przygotowania do bierzmowania, bp Wiktor Skworec prosi, by

W ciągu trzech dni w odprawach wzięło udział 1300 katechetów, duchownych i świeckich

zwrócić uwagę na rzetelne i solidne przygotowanie do przyjęcia sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej. – Katecheta oprócz tego, że przekazuje wiedzę, jest też wychowawcą i świadkiem wiary. To bardzo od-

powiedzialna rola. Zwłaszcza że sytuacja jest dynamiczna. Dziś trzeba wzmocnić wymiar przepowiadania Jezusa, bo przy bardzo rozwiniętej metodzie nie możemy gubić treści – dodaje ks. dr B. Połec. **gb**

Warto się **zastanowić**

felieton

KS. ZBIGNIEW ADAMEK

zadamek@is.net.pl

Chrystus, odpowiadając na pytanie św. Piotra, uczy i nas dziś trudnej sztuki przebaczenia wszystkiego, każdemu i w każdych okolicznościach. Tylko posiadłszy tę trudną sztukę, możemy szczerze modlić się: Ojczy nasz, „odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Wypowiadanie tych słów bez praktykowania cnoty przebaczenia jest zarabianiem w oczach Ojca, który jest w niebie, na miano sługi niegodziwego. ■

Radiowo-Internetowe Studium Biblijne

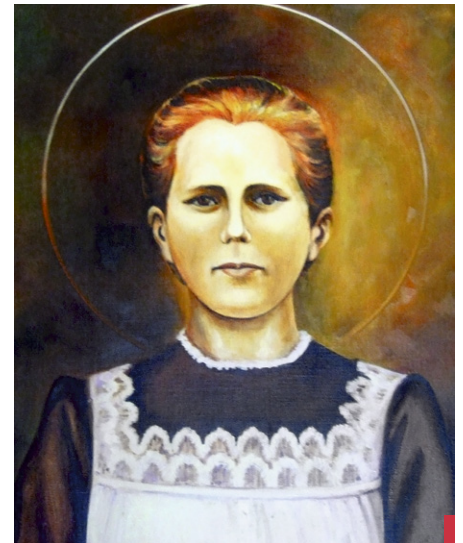
Przygoda dla ducha

Święte niewiasty i apostołowie staną się głównymi bohaterami najbliższego wykładu w eterze.

Czyje imię oznaczało „Mój Bóg jest pełnią”, kto zamieszkiwał malowniczą osadę położoną w głębokiej kotlinie potoku Sorek, czy jak wybierano Apostołów – to tylko niektóre ciekawostki, jakie zostaną omówione podczas

najbliższego, emitowanego 11 XI, studium. Podczas audycji dowiemy się też, którego apostoła uwolniła Maryja. Wykładów można słuchać w RDN Małopolska w niedzielę o 14.30 i poniedziałki o 20.10, a także w RDN Religia (poniedziałek 11.30, wtorek 20.00). Teksty wykładów znajdziemy na stronie: www.studiumbiblijne.diecezja.tarnow.pl. ■

Miejsca – ludzie – wydarzenia

Betlejemka Kózków

**Bł. Karolina była
czwartym dzieckiem
Jana i Marii
PO LEWEJ: Dom
rodziny Kózków
PONIŻEJ: Jan Kurtyka,
siostrzeniec bł. Karoliny**

Przeżyli męczeńską śmierć córki, a wiano, które jej szykowali, przeznaczili na pomnik Bożej Matki.

Wał-Ruda. Niewielki drewniany dom ozdobiony kwiatami późnego lata. Przed nim ławki i stoliki dla strudzonych pielgrzymów. – Dużo tu do nas przyjeżdża osób, i to z całej Polski. Są ciekawi, jak żyła Karolina, w jakiej rodzinie wzrastała – mówi Jan Kurtyka, siostrzeniec błogosławionej, mieszkając sąsiedniego domu.

Koleje losu

Karolina urodziła się 2 VIII 1898 roku jako czwarte dziecko Jana Kózki i Marii z Borzęckich. Jej dziadek ze strony ojca był chłopem pańszczyźnianym. – Stanisław Kózka był całkiem bogaty, bo w użytkowaniu miał 8 morgów ziemi. Niestety, zmarł młodo i po jego śmierci nastąpiły trudne lata dla rodziny – opowiada Tadeusz Kowal, rzeźbiarz z Woli Radłowskiej, propagator kultu bł. Karoliny. Matka Jana drugi raz wychodzi za mąż, ale ojczym źle traktuje dzieci z pierwszego małżeństwa. Przepiją ziemię, a kiedy majątek jest u schyłku, sprzedaje dom i wraz z żoną wyjeżdża w świat. Wszystkie dzieci idą więc na służbę. Jan trafia do wujka, u którego mieszka 18 lat. Jako 23-letni młodzieniec poznaje Marię Borzęcką. W 1890 roku biorą ślub. Przez rok mieszkają w domu Borzęckich, a w tym czasie Jan buduje dom, w którym wychowała się bł. Karolina. – A Maria to była pierwsza dziewczyna we wsi. Zastanawiano się, co było w Janie, że Maria go poślubiła. Ona przecież bogata, on ubogi. Nie był też typem macho, raczej skromny, w drugim szereg. Musiał więc ująć ją dobrocią – zastanawia się T. Kowal. Dobroć szła u niego w parze z pobożnością i pracowitością. „Od dzieciństwa dużo się modlił, nie tylko w kościele, ale i w domu. Szczególnie zamilowanie okazywał zawsze do modlitwy różańcowej. Codziennie przy pracy śpiewał godzinki” – piszą w książce „Czcigodna Karolina Kózka” bp Piotr Bednarczyk i ks. Jan Białobok. Wyrazem jego pobożności była przynależność do grup katolickich – Bractwa Komunii Wynagradzającej, Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca. Do dwóch ostatnich stowarzyszeń należała też Maria, która pochodziła z bardzo religijnej rodziny. – Jej ojciec prowadził nabożeństwa paraliturgiczne w Wał-Rudzie, należał też do

III zakonu franciszkańskiego – wspomina Tadeusz Kowal.

Życie i umrzeć z Bogiem

Maria miała wiele atrybutów – inteligentna, energiczna, zaradna, do tego jeszcze ciekawa świata. Często chodziła na odpusty do Szczurkowej, Odporyszowa, Żabna, Okulic i Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie była aż 13 razy. – Z opowiadań mojej mamy Teresy, a siostry bł. Karoliny, pamiętam, że dziadkowie byli niscy, ale silni duchem, gospodarni i bardzo pobożni – dodaje Jan Kurtyka. Atmosfera w domu była na wskroś religijna – wspólnie odmawiano pacierze i modlitwy w ciągu dnia, uroczystości świętowano niedziele, rozważano Pismo Święte i czytano żywoty świętych. Całą rodziną uczęszczano na Mszę św. do odległego o 7 km kościoła, zarówno w niedziele, święta, jak i w dni powszednie. Ze względu na panujący tam klimat ich dom nazywano betlejemką. To właśnie w takich rodzinach rodzą się święci.

Kózkowie mieli 11 dzieci, z czego czworo zmarło. Karolina zginęła 18 XI 1914 roku. – Rodzice żyli w ogromnym poczuciu winy, zarówno ojciec, który widział ją jako ostatni, jak i matka, która wyrzucała sobie, że zamiast zostać z nią w domu, poszła do kościoła – podkreśla T. Kowal. Po śmierci Karolci z jej wiana fundują pomnik Matki Bożej przy kościele w Zabawie. Kolejne lata też nie są dla nich łatwe. W 1915 roku przeżywała wysiedlenie, w 1921 roku pożar zabudowań. W 1935 roku umiera ojciec Karoliny, rok później jej mama Maria. Przed śmiercią zdążyła jeszcze pielgrzymować na Jasną Górę. „Przy pożegnaniu z rodziną, przed wyjściem z domu, powiedziała: »o nic już nie będę prosić, tylko o szczęśliwą śmierć«” – czytamy w książce „Czcigodna Karolina Kózka”. Zmarła dziewięć dni później z różańcem w ręku.